

Az igazi nevelés forrása és célja

"A Szentnek ismerete az eszeség." {Ed 13}

Nevelési fogalmaink túl szűk határok között mozognak. Szélesebb látókörre, magasabb célokra van szükségünk. Az igazi nevelés több egy bizonyos iskolai végzettség megszerzésénél; több a földi életre való felkészülésnél. Egész lényünket formálja az emberi lét minden időszakával. Harmonikusan fejleszti a testi-, szellemi - és lelki erőket. Előkészíti a tanulót a mostani, és az eljövendő világban végzendő szolgálat örömeire. {Ed 13.1}

Az ilyen nevelés forrását a Szentírás a következő szavakkal tárja eléink a Végtelen Alkotóra utalva; akikben "van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve" (Kol 2:3). "... övé a tanács és az értelem" (Jób 12:13). {Ed 13.2}

A világon mindig voltak kitűnő tanulók, nagyon értelmes emberek, akik széleskörű tudományos kutatásokat végeztek, akiknek kijelentései gondolkodásra serkentették az embereket, és az ismeretek roppant területeit tárták szemünk elé. Ezeket a férfiakat úgy tisztelték, mint az emberiség vezetőit és jótevőit; azonban van Valaki, aki felettük áll. A feljegyzések alapján nyomon követhetjük a világ tanítóinak sorát, de a világosság már őelőttük is létezett. Amiképpen a Hold és a csillagok a Nap visszatükröződése miatt fénylenek, úgy a világ nagy gondolkodói - amennyiben tanaik igazak -, az Igazság Napjának sugarait tükrözik vissza. A gondolat minden fénysugara, az értelem minden felvillanása a világ Világosságától származik. {Ed 13.3}

Mostanában sokat beszélnek a "magasabb rendű nevelés" mibenlétéről és fontosságáról. Az igazi, magasabbrendű nevelést azonban Ő eszközli, akinél "van a tanács és erő", akinek "szájából tudomány és értelem származik" (Péld 2:6). {Ed 14.1}

Minden igazi tudomány és valódi fejlődés forrása Isten ismerete. Bármerre fordulunk a fizikai-, szellemi- és lelki szférákban, bárhova tekintünk - távol a bűntől - ennek az ismeretnek a kinyilatkoztatását látjuk. Ha a kutatás bármelyik vonalán haladunk azzal az őszinte céllal, hogy eljussunk az igazságra, érintkezésbe kerülünk azzal a láthatatlan, hatalmas Értelemmel, aki mindenben és mindenek által munkálkodik. Az ember értelmébe kapcsolatba került Isten értelmével; a véges a végtelennel. Az ilyen kapcsolat hatása felbecsülhetetlen a testre, az elmére és a lélekre. {Ed 14.2}

Erre épül a legmagasabbrendű nevelés, ami Istennek saját nevelési módszere. "Ismerd meg Őt most", (Jób 22:22), ez az üzenete az emberiséghez. Az ilyen értelmű nevelést követte emberi fajunk atyja. Amikor Ádám büntetlen férfiasságának dicsőségében állt a szent Édenben, Isten tanította őt. {Ed 14.3}

A nevelés megértése céljából tekintetbe kell vennünk mind az ember természetét, mind Isten célját, amire teremtette az embert. Tekintetbe kell vennünk a Gonosz megismerése után az ember állapotában beállott változást is és Isten tervét, amely még mindig eléri dicsőséges célját az emberi faj nevelésében. {Ed 14.4}

Amikor Ádám kikerült Teremtője kezéből, fizikai-, szellemi- és lelki alkatában magán viselte Alkotójának képmását. "... Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté..." (1Móz 1:27), és az volt a szándéka, hogy minél tovább él az ember, annál tökéletesebben mutassa be az Ő képmását, és sugározza vissza dicsőségét. Minden képessége kifejlődhetett; befogadóképessége és életereje növekedhetett. Roppant széles látóhatár tárult szeme elé. Dicsó terület nyílt meg kutatásai számára. A látható világ titkai, - "... a tökéletes tudásnak csudái..." (Jób 37:15) - tanulásra készítetnek bennünket. Ádám abban a kiváltságban részesült, hogy szemtől szembe, közvetlenül érintkezhetett Teremtőjével. Ha hű maradt volna Istenhez, ez a kiváltság örökre az övé maradt volna. Az örökkévalóságon át az ismeret új kincseit, a boldogság friss forrásait fedezte volna fel, ami által egyre világosabban látta volna Isten bölcsességét, hatalmát és szeretetét. Egyre jobban elérte volna teremtésének célját, és egyre jobban visszasugározta volna a Teremtő dicsőségét. {Ed 15.1}

Azonban mindezt eljátszotta engedetlenségével. Bűne elrontotta, és majdnem teljesen megsemmisítette isteni hasonlóságát. Az ember fizikai ereje meggyengült, szellemi képességei lecsökkentek, lelki látása elhomályosult és a halál foglya lett. Az emberiség azonban mégsem maradt reménység nélkül. Végtelen szeretetében és

kegyelmében Isten kigondolta a megváltás tervét, és próbaidőt adott az embernek, hogy helyreállítsa benne az Ő képmását, hogy eljusson arra a tökéletességre, amelyre teremtette, hogy előmozdítsa test-, szellemi- és lelki fejlődését, hogy felismerje természetének isteni célját. Ez volt a megváltás műve. Ez a nevelés és az élet célja is. {Ed 15.2}

A szeretet az igazi nevelés alapja. Ez a teremtés és megváltozás alapja is. Ez világosan kitűnik abból a törvényből, amit Isten az élet vezérelveként nekünk adott. Az első és nagy parancsolat ez: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből..." (Lk 10:27). A végtelen Mindenhatót teljes szívünkben, teljes elménkben és minden erőnkben szeretni: minden erőnk, képességünk teljes kifejtését jelenti. Azt jelenti, hogy egész lényünkben: testünkben, lelkünkben és elménkben helyre kell állítanunk Isten képmását. {Ed 16.1}

A második parancsolat hasonló az elsőhöz: "Szeresd felebarátodat, mint magadat" (Máté 22:39). A szeretet törvénye arra kötelez bennünket, hogy testünket, lelkünket és elménket szenteljük Istennek és embertársainknak. Miközben szolgálatunk áldás mások számára, a legnagyobb áldás a magunk számára. Az önzetlenség minden igazi nevelés alapja. Az önzetlen szolgálattal tudjuk képességeinket a legtökéletesebben kifejleszteni. Alkalmassá válunk a mennyre, mivel a mennyet szívünkbe fogadjuk. {Ed 16.2}

Miután Isten a forrása minden igazi tudománynak, a nevelés legfőbb célja, hogy gondolatban Istennek saját magáról adott kinyilatkoztatásával foglalkozzunk. Ádám és Éva az Istennel való közvetlen kapcsolatból szereztek ismeretüket és műveiből tanultak Tőle. Eredeti tökéletességben minden teremtett dolog Isten gondolatának kifejezése volt. Ádám és Éva számára a természet tele volt isteni bölcsességgel. Törvényszegése azonban megfosztotta az embert attól a lehetőségtől, hogy közvetlenül Istentől, vagy műveiből tanuljon. A föld, amelyet a bűn megrontott és beszennyezett, csak halványan tükrözi a Teremtő dicsőségét. Az igaz, hogy Isten továbbra is oktat szemléltetéssel. Teremtett művei, nagy könyvének "lapjain" még mindig felismerhető keze vonása. A természet most is Teremtőjéről beszél. De ezek a kinyilatkoztatások részlegesek és hiányosak. Elbukott állapotunkban, elgyengült képességeinkkel, korlátolt látásunkkal képtelenek vagyunk azokat helyesen értelmezni, ezért szükségünk van egy teljesebb kinyilatkoztatásra, amelyet Ő adott írott Igéjében. {Ed 16.3}

A Szentírás az igazság tökéletes zsinórmértéke, ezért a nevelésben a legfőbb helyet kell biztosítanunk számára. Ha olyan nevelésben akarunk részesülni, amely méltó Isten nevére, akkor meg kell ismernünk Istent és a Megváltó Krisztust úgy, ahogyan a Szentírás kinyilatkoztatja. {Ed 17.1}

Minden Isten képmására teremtett emberi lény olyan erővel rendelkezik, amely rokon a Teremtőjével - van egyénisége és hatalma, hogy gondolkodjon és cselekedjen. Azok az emberek, akikben ez az erő kifejlődött, felelősséget viselnek, vállalkozásokat vezetnek és befolyásolják jellemünket. Az igazi nevelés feladata, hogy kifejlessze ezt az erőt, és ránevelje az ifjúságot arra, hogy önállóan gondolkodjon, ne csak más emberek gondolatait adja vissza. Ahelyett, hogy arra korlátoznák tanulmányaikat, amit emberek mondtak vagy írtak, a tanárok vezessék tanulóikat az igazság forrásához, azokra az óriási területekre, amelyek a természetben és a kinyilatkoztatásban tárulnak eléjük kutatásra! Lássák meg kötelességüket és rendeltetésüket, hogy gondolkodásuk elmélyüljön, tudásuk bővüljön! Oktatási intézményeink tanult, de gyenge jellemű emberek helyett erős egyéniségeket bocsáthatnak útjukra, akik képesek az önállóan gondolkodni és cselekedni, akik nem rabjai, hanem urai a körülményeknek, akik széles látókörűek, tisztán gondolkodnak és határozott a meggyőződésük. {Ed 17.2}

Az ilyen nevelés több az értelem kiművelésénél. Több a fizikai kiképzésnél. Megerősíti a jellemet annyira, hogy tulajdonosai nem áldozzák fel az igazságot és becsületességet az önző kívánságok és a világi becsvágy kedvéért. Megerősíti a lelket a Gonosz ellen. Ahelyett, hogy némely szenvedélyük elhatalmasodna rajtuk és tönkretenné őket, minden indítékukat és vágyukat alárendelik az igazság nagy alapelveinek. Mivel Isten jellemének tökéletességét szemlélik, azért elméjük megújul, és lelkük átalakul Isten képmására. {Ed 18.1}

Milyen nevelés lehet ennél magasabbrendű? Melyik nevelés lehet egyenrangú vele? {Ed 18.2}

"Színaranyért meg nem szerezhető,
Ára ezüsttel meg nem fizethető.

Nem mérhető össze Ofir aranyával,
Nem drága oniksszal, sem zafírral,
Nem ér fel vele az arany és gyémánt,
Aranyedényekért be nem cserélhető.
A bölcsesség ára drágább a gyöngyöknél." {Ed 18.3}

(Jób 28:15-18). {Ed 18}

Isten eszménye magasabb, mint ahova a legszellemesebb emberi gondolat elérhet. A kegyesség, az Istenhez való hasonlóság a cél, amit el kell érünk. A tanuló előtt megnyílik az állandó fejlődés ösvénye. Olyan célt kell elérnie, olyan színvonalra kell eljutnia, amely magába foglalja mindazt, ami jó, nemes és tiszta. Az igazi tudomány minden ágában a lehető leggyorsabban a legmesszebbre jut el. Erőfeszítéseit azonban oly célok elérésére irányítja, amelyek magasztosabbak a pusztán önző és világi érdekeknél, amennyire az egek magasabbak a földnél. {Ed 18.4}

Az, aki Isten szándéka szerint cselekszik, hogy közölje az ifjúsággal Isten ismeretét, és jellemét az Ő jellemével való összhangra formálja, magasztos és nemes munkát végez. Mikor felébreszti bennünk a vágyat, hogy elérjék ezt az eszményt, akkor olyan nevelést ad nekik, amely magas, mint a menny, és határtalan, mint a világegyetem. Olyan nevelésben részesíti őket, amely nem fejeződik be a földi előkészítő iskolából megadja a képesítést a mennyi iskola magasabb osztályába. {Ed 19.1}